

28 Ιουνίου 2021

Άγιος Πορφύριος: Είναι να παίρνουμε τις σπηλιές και τα βουνά

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Κausοκαλυβίτης / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Άγιος Πορφύριος: «Ο πατήρ Πορφύριος δεν σταμάτησε να ζει. Μάλιστα τώρα είναι πιο κοντά μας. Όμως ο μόνος τρόπος επικοινωνίας μαζί του είναι η απλότητα και η προσευχή.

Γιατί λίγο πριν την κόμησή του όταν επληροφορήθηκε την κοίμηση του γέροντος Ιακώβου Τσαλίκη της Ι.Μ Οσίου Δαυίδ έκανε το σταυρό του και είπε: «Μεγάλος άγιος, και είναι μεγάλος γιατί ήταν απλός. Τώρα είναι πνεύμα , τώρα είναι παντού, τώρα είναι δικός μας».

Θαυμαστό δε είναι ότι οι δύο γέροντες κοιμήθηκαν με 12 ημέρες διαφορά. Στα Εισόδια της Θεοτόκου ο πατήρ Ιάκωβος και ο γέροντας Πορφύριος 12 μέρες μετά που με το παλαιό ημερολόγιο που τηρείται στο Άγιον Όρος, ήτο εορτή των Εισοδίων.

Όλοι απορούσαν με αυτό το σημάδι του Θεού, τι να συμβόλιζε. Όμως αν θέλουν απάντηση την είχε δώσει ο ίδιος ο πατήρ Πορφύριος με τα επόμενα που γράφουμε παρακάτω αναφερόμενος στον Προφήτη Ησαΐα (Αφελώ τους προφήτας).

Κάποτε μου είχε πει εμπιστευτικά, «Θόδωρε δεν ακούν πλέον οι άνθρωποι! Είναι να παίρνουμε τις σπηλιές και τα βουνά και να κλαίμε να σώσει ο Θεός τον κόσμο». Ο πατήρ Παΐσιος λίγο πριν φύγει από τη ζωή είπε: «Φεύγω από τη ζωή γιατί δεν με ακούει κανένας». Το ίδιο είχε πει λίγο πριν φύγει από τη ζωή και ο πατήρ Πορφύριος.

Οι άγιοι ανήκουν κυρίως στους εναρέτους, στους δικαίους και στους αγίους, και μετά στους αμαρτωλούς. «Τα άγια τοις αγίοις». Θέλει δε προσοχή πολύ όταν ζούμε κοντά σε τέτοιους ανθρώπους να μην παρασυρόμαστε από την αγάπη τους και την μακροθυμία τους, γιατί μπορεί άλλοι μπορεί να είναι πιο άξιοι από εμάς για να είναι κοντά τους. Εδώ όσο ζουν έχουν πολλούς περιορισμούς.

Ο Θεός το επιτρέπει αυτό για να τους ταπεινώνει, όσο ζουν ακόμα στη γη, από τις αδυναμίες μας. Μετά την κοίμησή τους είναι η σειρά μας να ταπεινωθούμε. Όταν φύγουν από εδώ ανήκουν απόλυτα στον Θεό και στη δικαιοσύνη Του και θα έχουν τους δικούς των όσοι το αξίζουν και όσοι πραγματικά αγαπούν.

Έτσι λειτουργεί η δικαιοσύνη του Θεού. Γι' αυτό είπε και ο γέροντας Πορφύριος για τον γέροντα Ιάκωβο ότι τώρα είναι δικός μας. Του Αγίου Γεωργίου του ίδιου έτους το κελλί μας επίσημα θα αναλάμβανε τη διακονία του Κυριακού. Ο γέροντάς μας θα είχε τον τίτλο του Δικαίου.

Τότε ο γέροντας Νικάνωρ ο προηγούμενος Δικαίος, είπε κάτι που επαληθεύθηκε. «Άντε έχουμε ξανακηδεύσει και παλιότερα Δικαίο». Δηλαδή ο γέροντάς μας θα είχε την ευλογία να κοιμηθεί στα Καυσοκαλύβια ως Δικαίος. Όταν ο πατήρ Πορφύριος επληροφορήθηκε ότι ανέλαβε τη διακονία της Σκήτης το κελλί μας Άγιος Γεώργιος και αυτός θα ήταν ο Δικαίος τότε είπε:

«Τώρα αλλάζει η δικαιοσύνη του Θεού» και συγκεκριμένα αναφέρθηκε σε αυτό που είπε ο γέροντας Νικάνωρ για το πώς θα λειτουργήσει η δικαιοσύνη του Θεού στο κελλί μας. «Οι έσχατοι θα γίνουν πρώτοι και οι πρώτοι έσχατοι». Κάποια άλλη στιγμή λίγο πριν κοιμηθεί ο π.Πορφύριος είπε σε κάποιον: «Τι νομίζεις βρε, ότι όποιον έχω κάνει καλόγερο θα πάρει και τη χάρη μου;». «Τον γέροντα Δημά τον Ρώσο δεν τον είχα γέροντα και όμως πήρα τη χάρη του».

Ο ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΡΙΑΚΟ ΣΤΑ ΚΑΥΣΟΚΑΛΥΒΙΑ

Στις τελευταίες στιγμές της ζωής του αναφερόταν σε ένα κεφάλαιο του Προφήτη Ησαΐα που υπάρχει και η φράσις, «· ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ». Ετόνιζε στο περιβάλλον του να βρούνε που αναφέρεται. Σε κάποια στιγμή τον άκουσα προσεκτικά να ξανατονίζει, αφού πλέον βρήκανε το συγκεκριμένο χωρίο « ἱμάτιον

ἔχεις, ἀρχηγὸς ἡμῶν γενοῦ».Και ἐπεξηγώντας το να λέγει «Ζωστικό ἔχεις; Γίνε ἀρχηγός μας».

Ετόνιζε δε ο π.Πορφύριος ὅτι αὐτό το κεφάλαιο τοῦ Ησαΐα ἀναφερόταν σε μία περίοδο ἠθικῆς κατάρπτωσης τοῦ Ἰσραήλ, ἔλεγε ὅμως ὅτι αὐτά ἰσχύουν και για σήμερα. Αξίζει για να γίνουν και κατανοητά για ὅλους αὐτά που ἔλεγε ο γέροντας Πορφύριος να ἀναφερθούμε στο σχετικό κεφάλαιο τοῦ Ησαΐου.

«ΙΔΟΥ δη ο δεσπότης Κύριος σαβαώθ ἀφελεί ἀπό τῆς Ἰουδαίας και ἀπό Ἱερουσαλήμ ἰσχύοντα και ἰσχύουσιν, ἰσχύν ἄρτου και ἰσχύν ὕδατος, γίγαντα και ἰσχύοντα και ἄνθρωπον πολεμιστήν και δικαστήν και προφήτην και στοχαστήν και πρεσβύτερον και πεντηκόνταρχον και θαυμαστόν σύμβουλον και σοφόν ἀρχιτέκτονα και συνετόν ἀκροατήν και ἐπιστήσω νεανίσκους ἀρχοντας αὐτῶν, και ἐμπαίκεται κυριεύσουσιν αὐτῶν. και συμπεσεῖται ο λαός, ἄνθρωπος προς ἄνθρωπον και ἄνθρωπος προς τον πλησίον αὐτοῦ προσκόψει το παιδίον προς τον πρεσβύτερον, ο ἀτίμος προς τον ἐντιμον ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρός αὐτοῦ λέγων· ἰμάτιον ἔχεις, ἀρχηγός ἡμῶν γενοῦ, και το βρώμα το ἐμόν υπό σε ἔστω και ἀποκριθεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ερεῖ οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός σου γὰρ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδέ ἰμάτιον οὐκ ἔσομαι ἀρχηγός τοῦ λαοῦ τούτου ὅτι αἰνεῖται Ἱερουσαλήμ, και ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, και αἱ γλώσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τα προς Κύριον ἀπειθούντες διότι νυν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, και ἡ αἰσχύνῃ τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς τῇ δε ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν και ἐνεφάνισαν. οὐαί τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλήν πονηράν καθ' ἐαυτῶν εἰπόντες δήσωμεν τον δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι τοίνυν τα γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται» (Προφ. Ησαΐα, ΚεφΓ' 1-10)

ΑΠΟΔΟΣΗ

«Ἰδού λοιπόν, ο δεσπότης, ο Κύριος τῶν δυνάμεων θα ἐπιτρέψει να λείψει ἀπό τῆν χώραν τῆς Ἰουδαίας και ἀπό τῆν πόλιν τῆς Ἱερουσαλήμ κάθε δύναμις ἀνδρός και γυναικός, δύναμις και στήριγμα ἄρτου και ὕδατος και ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων βιοτικῶν ἀγαθῶν. Θα ἀφαιρέσῃ κάθε γίγαντα και γενικῶς κάθε ἰσχυρόν ἄνδρα, ἄνδρα ἐμπειροπόλεμον και δικαστήν και προφήτην και συνετόν και ἔμπειρον πρεσβύτερον.

Θα ἀφαιρέσῃ κάθε στρατιωτικόν ἀρχηγόν μέχρι και πεντηκόνταρχον, κάθε ἀξιόλογον σύμβουλον και σοφόν ἀρχιτέκτονα και ἄνθρωπον, ο οποίος μετὰ συνέσεως θα ἀκούει τῆν ἀλήθειαν. Ἀντι δε αὐτῶν θα ἐπιτρέψῃ να καταλάβουν τῆν ἀρχήν και να τεθούν ἐπικεφαλῆς σας νεαροὶ ἄνδρες χωρὶς πείραν, ἀπατεῶνες δε θα ἀναδειχθούν κύριοι και δυνάσται τοῦ λαοῦ.

Τότε θα λείψει ο αμοιβαίος σεβασμός, ο λαός θα περιέλθει σε κατάσταση συγχύσεως και αναρχίας. Ο ένας άνθρωπος θα επιπέση εναντίων του άλλου και κάθε άνθρωπος εναντίον του πλησίον του. Με αυθάδειαν θα συγκρουσθή το παιδίον πριν τον γέροντα, και ο ανέντιμος προς τον έντιμο και ευϋπόληπτον.

Εξ' αιτίας της αναρχίας αυτής και δια την έλλειψην συνετών αρχηγών και βιοτικών αγαθών, θα κρατή από το ένδυμα κάθε άνθρωπος τον πρώτο τυχόντα ομοεθνή του ή τον συγγενή του πατρός του, και θα λέγη «συ έχεις ένδυμα, δεν είσαι γυμνός όπως ημείς. Γίνε λοιπόν αρχηγός μας και η διατροφή μας ας είναι στα χέρια σου».

Εκείνος κατά την φοβεράν αυτήν ημέραν θα απαντήση και θα ειπή: «δεν θα γίνω αρχηγός σας, διότι ούτε εις την ιδικήν μου οικίαν δεν υπάρχει άρτος ούτε άλλο ιμάτιον. Δεν θέλω και δεν ημπορώ να γίνω αρχηγός του λαού αυτού».

Αυτά ασφαλώς θα γίνουν, διότι η Ιερουσαλήμ θα έχει εγκαταλειφθή από τον Κύριον και θα έχει περιπέσει εις καταστροφήν, διότι αι γλώσσαι των κατοίκων της χώρας αυτής ελάλουν παράνομα και οι άνθρωποι εδεικνύοντο απειθείς προς τον Θεόν.

Και τώρα ήλθεν ο καιρός να ταπεινωθεί το ψευδές μεγαλείον αυτών. Η αναισχυντία του προσώπου των εγείρεται μάρτυς κατηγορίας εναντίον αυτών. Διεκήρυξαν και παρουσίασαν αναισχύντως την αμαρτίαν αυτών, όπως άλλοτε οι κάτοικοι των Σοδόμων.

Αλλοίμονον εις αυτούς, διότι έχουν σκεφθή και λάβει αποφάσεις πονηράς και κακάς, αι οποίαι εις τελευταίαν ανάλυσιν θα εκσπάσουν εναντίον των. Αυτοί είπαν:» Ας δέσωμεν και ας απομονώσωμεν έγκλειστον τον ενάρετον, διότι μας είναι δυσμεταχείριστος και εμπόδιον εις τον δρόμον μας». Δι' αυτάς τας παρανομίας των θα γευθούν τα επίχειρα των κακών έργων των»

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ» ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΠΑΡΑΜΟΝΕΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ 2004

Εδώ σταματούμε αλλά θα άξιζε με πολύ ενδιαφέρον να κοιτάξουμε τη συνέχεια του κειμένου στο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης ότι συμβαίνουν ακριβώς όπως σήμερα. Οι ημέρες που έρχονται και ήδη τις ζούμε είναι τρομακτικά δύσκολες. Αλλά όπως έλεγε και ο γέροντας Παΐσιος «Τώρα ζούμε την μπόρα την δαιμονική, όμως αργότερα θα έρθει η θεϊκή λιακάδα».

Έλεγε επίσης ότι και ο Ιούδας ήταν μαθητής του Χριστού αλλά όμως τον επρόδωσε. Δεν το ανέφερε τυχαίως, μιλούσε πάντα για το περιβάλλον του με πολύ

πόνο. Δυστυχώς ο άνθρωπος είναι κτητικός ακόμα και κοντά σε τέτοιους ανθρώπους. Αυτό δε τους γέροντες τους λυπεί πολύ, γιατί αυτοί ζουν ελεύθερα με τον Θεό.

Έτσι θέλουν και εμάς ελεύθερους, αλλά μέσα στο νόμο του Θεού και στην αγάπη Του. Τον οποίο νόμο τον ορίζουν και τον γνωρίζουν αυτοί που ζούνε στην αγάπη του Θεού.

Ο γέροντας Πορφύριος ετακτοποίησε με τη σοφία του την διαθήκη του. Φυσικά μη νομίσετε ότι έγραψε κάτι όσο αφορά για τα πνευματικά του παιδιά, παρά μόνο τα της ταφής του. Ποιοι πατέρες όταν φεύγουν από αυτή τη ζωή αφήνουν ατακτοποίητα τα παιδιά τους;

Πόσο μάλλον ο γέροντας Πορφύριος. Και ποια δεν γνωρίζουν τι τους άφησε ο πατέρας τους. Και όποιος τολμήσει να πάρει κάτι που δεν του ανήκει, δεν θα το χαρεί πολύ. Ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρεται.

Η κληρονομιά των Αγίων φυλάγεται από τον ίδιο τον Χριστό και όχι από ανθρώπινους νόμους. Και όπως μου εμπιστεύτηκε κάποιο πρόσωπο που τον εγνώριζε πενήντα χρόνια «Οίς δέδοται». Δηλαδή σε όποιον έχει δοθεί από τον Θεό. Όχι ότι επιθυμούμε εμείς»

Του Ιερομονάχου Γεωργίου του Καυσοκαλυβίτου

Απόσπασμα από το βιβλίο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ (Εκδ.2004), iellada.gr